

[Energiministeren]

Jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på en række af de initiativer, vi allerede har taget bare inden for det sidste års tid, f.eks. nye finansieringsregler, nye tilskudsregler, afgiftsfritagelse for indenlandske brændsler, en haldmdrejebog, forsøgsprogram for decentrale kraftvarmeværker, forstærket indsats for elbesparelser, biogashandlingsplan, vindmølleaftale. Alle disse initiativer er netop kendetegnet ved, at de fremmer anvendelsen af egne ressourcer, mindsker energiforbruget og mindsker belastningen af vores miljø.

Regeringen er ikke enig i VS-forslaget om, at også erhvervslivet skal betale energiafgifter, som jeg nævnte det før. Her er der tale om en sammenkædning – man siger, at energiafgifterne skal bruges til at finansiere energibesparelser – som regeringen anser for yderst uheldig i forhold til de økonomiske problemer, vi har i Danmark, og som også i forhold til de energipolitiske problemstillinger er meget problematiske.

Energiafgiftsforhøjelserne var nødvendige for at undgå en kraftig stigning i det private forbrug herhjemme som følge af olieprisfald og dollarkursfald og dermed undgå en yderligere forværring af vores betalingsbalance, som en forbrugsstigning ville have resulteret i.

Samtidig har afgiftsforhøjelserne haft nogle bivirkninger, som set i et energipolitisk perspektiv er positive, idet forhøjelserne sikrer en rolig og en stabil udvikling på energiområdet, der muliggør, at de grundlæggende energipolitiske mål kan fastholdes.

Men det er forkert kun at se energiafgifter i en snæver energimæssig sammenhæng. Afgifterne tjener i høj grad også overordnede økonomiske og politiske hensyn, og her er det helt klart regeringens opfattelse, at indførelse af energiafgifter på erhvervslivets energiforbrug vil forværre og ikke forbedre betalingsbalanceproblemerne i den danske økonomi.

Forslagsstillerne opfatter tilsyneladende selv deres forslag om afgifter på erhvervslivets energiforbrug som en håndsrækning til industrien. Jeg er overbevist om, at virksomhederne vil betakke sig for en sådan håndsrækning, som vil medføre, at virksomhedernes brændselsudgifter i mange tilfælde næsten fordobles i forhold til deres udenlandske konkurrenters.

At der er tale om en ganske betydelig samlet omkostningsstigning, fremgår af forslagsstillernes egne bemærkninger, idet der regnes med et årligt provenu i milliardklassen. Hvad det vil betyde i forringet konkurrenceevne og i øget arbejdsløshed, har vi desværre ikke fået nogen beregninger af, når vi kigger bemærkningerne til forslagene igennem.

Jeg skal herefter knytte nogle korte bemærkninger til de enkelte beslutningsforslag.

Først nr. B 113 om energiafgifter for momsregistrerede virksomheder. Forslaget har jeg allerede i vidt omfang været inde på. Regeringen kan som nævnt ikke gå ind for, at støtten til vedvarende energi kædes direkte sammen til ordninger, der medfører en umiddelbar forværring af konkurrenceevnen og dermed af betalingsbalancen og beskæftigelsesproblemerne her i landet.

Jeg vil endvidere påpege, at en gennemførelse af forslaget ville resultere i omfattende administrative opgaver. Det gælder især forslaget om, at myndighederne skulle til for samtlige virksomheder at gennemgå analyser af mulighederne for energibesparelser, forsyningsomlægning m.m. forinden udbetaling af refusion for energiafgifter. Alene dette enkelte punkt i forslaget tror jeg vil kræve en voldsom personalemæssig forøgelse i den offentlige sektor.

Ifølge forslaget punkt 5 ønsker VS samtidig, at et udredningsarbejde skal danne grundlag for beslutning om fortsat afgiftsrefusion, eller at produktionen på særlig energitunge virksomheder skal omlægges. Hvem der skal stå for et sådant udredningsarbejde, og hvilke præmisser det skal hvile på, fremgår ikke. Jeg tror, at virksomhederne selv er de bedste til at tilrettelægge produktionsprocesserne vedrørende de varer, forbrugeren ønsker produceret. Det er derimod samfundets opgave at sikre, at miljø- og energihensyn varetages gennem de ydre betingelser for produktionen, som myndighederne har indflydelse på, bl.a. via reglerne på miljø- og energiområdet.

Forslag nr. B 114 drejer sig om udnyttelse af biomasseenergi og vedvarende energikilder. Jeg er enig i, sådan som jeg kraftigt understregede det under den energipolitiske diskussion, vi havde her i Tinget for nogen tid siden, at det er særdeles fornuftigt at bygge et samspil op på miljøhensyn på den ene side og energihensyn på den anden.